

26. oktoobril 2006 esitatud hagi — Euroopa Ühenduste Komisjon versus Hispaania Kuningriik**(Kohtuasi C-444/06)**

(2006/C 326/76)

*Kohtumenetluse keel: hispaania***Pooled**

Hageja: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindajad: X. Lewis ja advokaadid C. Fernandez Vicién ja I. Moreno-Tapia Rivas)

Kostja: Hispaania Kuningriik

Hageja nõuded

— Tuvastada, et kuna Hispaania Kuningriik ei ole ette näinud kohustuslikku tähtaega, mille jooksul tellija on kohustatud kõikidele pakujatele teatama riigihankalepingu sõlmimise otsusest, ega kohustuslikku ooteaega lepingu sõlmimise otsuse tegemise ja lepingu sõlmimise vahel ning kuna ta lubab tühistatud lepingul jätkuvalt õiguslikke tagajärgi omada, on see liikmesriik rikkunud kohustusi, mis tulenevad nõukogu 21. detsembri 1989. aasta direktiivi 89/665/EMÜ⁽¹⁾ riiklike tarne- ja ehitustöölepingute sõlmimise läbi vaatamise korra kohaldamisega seotud õigus- ja haldusnormide kooskõlastamise kohta artikli 2 lõike 1 punktidest a ja b.

— Mõista kohtukulud välja Hispaania Kuningriigilt.

Väited ja peamised argumendid

Komisjon leiab, et Hispaania õigusnormid, mis puudutavad riigihankalepingute vaidlustamist, ei ole kooskõlas Euroopa Kohtu poolt kohtuasjas C-81/98: Alcatel Austria jt (EKL 1999, lk I-7671) direktiivile 89/665 antud tõlgendusega.

Hispaania õigusnormid:

ei näe ette kohustuslikku tähtaega, mille jooksul tellija on kohustatud kõikidele pakujatele teatama riigihankalepingu sõlmimise otsusest,

ei näe ette kohustuslikku ooteaega lepingu sõlmimise otsuse ja lepingu sõlmimise vahel ning

lubavad tühistatud lepingul jätkuvalt õiguslikke tagajärgi omada.

⁽¹⁾ EÜT L 395, lk 33; ELT eriväljaanne 06/01, lk 246.

Eelotsusetaotlus, mille esitas Bundesgerichtshof (Saksamaa) 6. novemberil 2006 — Danske Slagterier versus Saksamaa Liitvabariik**(Kohtuasi C-445/06)**

(2006/C 326/77)

*Kohtumenetluse keel: saksa***Eelotsusetaotluse esitanud kohus**

Bundesgerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Danske Slagterier

Kostja: Saksamaa Liitvabariik

Eelotsuse küsimused

1. Kas sealihatootjatel ja turustajatel on tulenevalt nõukogu 26. juuni 1964. aasta direktiivi 64/433/EMÜ⁽¹⁾ ühendusesest värske lihaga kauplemist mõjutavate tervishoiuprobleemide kohta, mida on muudetud nõukogu 29. juuli 1991. aasta direktiiviga 91/497/EMÜ⁽²⁾ (EÜT L 268, lk 69; ELT eriväljaanne 03/12, lk 72) artikli 5 lõike 1 punkti o ja artikli 6 lõike 1 punkti b alapunkti iii sätetest koostoimes nõukogu 11. detsembri 1989. aasta direktiivi 89/662/EMÜ⁽³⁾ veterinaarkontrollide kohta ühendusesiseses kaubanduses seoses siseturu väljakujundamisega (EÜT L 395, lk 13; ELT eriväljaanne 3/09, lk 214) artikli 5 lõikega 1, artiklitega 7 ja 8, õiguslik seisund, mis võib vigade korral direktiivi ülevõtmisel või kohaldamisel olla aluseks ühenduse õigusest tuleneva liikmesriigi vastutuse tekkimisele?
2. Kas sealihatootjad ja turustajad võivad — sõltumata esimesele küsimusele antavast vastusest — tugineda EÜ asutamislepingu artiklile 30 (nüüd EÜ artikkel 28) selleks, et põhjendada ühenduse õigusest tuleneva liikmesriigi vastutuse tekkimist, kuna nimetatud direktiivide ülevõtmise ja kohaldamisega on rikutud Euroopa Ühenduse õigust?
3. Kas, lähtudes EÜ artikli 226 kohasest liikmesriigi kohustuste rikkumise menetlusest, tuleneb ühenduse õigusest selleks, et kohustada liikmesriiki direktiivi üle võtma, et ühenduse õiguse alusel tekkivast liikmesriigi vastutusest tuleneva nõude aegumine katkeb või peatub menetluse kulgemine enne liikmesriigi kohustuste rikkumise menetluse lõppu igal juhul siis, kui puudub tõhus siseriiklik õiguskaitsevahend?